

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/2220

av den 23 december 2020

om fastställande av vissa övergångsbestämmelser för stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) under åren 2021 och 2022 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 vad gäller resurser och tillämpning under åren 2021 och 2022 och förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller resurser och fördelningen av sådant stöd under åren 2021 och 2022

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens lagstiftningsförslag om den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) efter 2020 syftade till att skapa den starka unionsram som krävs för att säkerställa att den gemensamma jordbrukspolitiken fortsätter att vara en gemensam politik med lika villkor, samtidigt som medlemsstaterna också ges ett större ansvar för hur de uppfyller de fastställda målen. Medlemsstaterna ska därför utarbeta strategiska GJP-planer som de ska genomföra efter att de har godkänts av kommissionen.
- (2) Lagstiftningsförfarandet för kommissionens lagstiftningsförslag om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 avslutades inte i tid för att medlemsstaterna och kommissionen skulle kunna förbereda alla delar som är nödvändiga för att tillämpa den nya rättsliga ramen och de strategiska GJP-planerna från och med den 1 januari 2021, såsom inledningsvis föreslagits av kommissionen. Denna försening har skapat osäkerhet och risker för unionens jordbrukare och hela unionens jordbrukssektor. För att minska osäkerheten och bevara landsbygdsområdenas och landsbygdsregionernas livskraft samt bidra till miljöhållbarhet, bör denna förordning föreskriva att reglerna i den nuvarande ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, som täcker perioden 2014–2020, fortsätter att tillämpas och att betalningar till jordbrukare och andra bidragsmottagare upprätthålls utan avbrott, och därmed skapa förutsägbarhet och stabilitet under övergångsperioden 2021–2022 (*övergångsperioden*) fram till den dag då den nya rättsliga ramen, som täcker perioden från och med den 1 januari 2023, (*den nya rättsliga ramen*) börjar tillämpas.

⁽¹⁾ EUT C 232, 14.7.2020, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 109, 1.4.2020, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 december 2020.

- (3) Eftersom lagstiftningsförfarandet för kommissionens lagstiftningsförslag om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020 ännu inte har avslutats, medlemsstaterna ännu inte har utarbetat de strategiska GJP-planerna och intressenterna måste höras, bör den nuvarande ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken fortsätta att gälla i ytterligare en period om två år. Syftet med övergångsperioden är att underlätta en smidig övergång för bidragsmottagarna till en ny programperiod och att göra det möjligt att beakta kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given (*den europeiska gröna given*).
- (4) För att säkerställa att jordbrukare och andra bidragsmottagare kan beviljas stöd från Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) under åren 2021 och 2022 bör unionen fortsätta att bevilja sådant stöd under övergångsperioden enligt villkoren i den nuvarande ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Den nuvarande ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken fastställdes särskilt i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1303/2013 ⁽⁴⁾, (EU) nr 1305/2013 ⁽⁵⁾, (EU) nr 1306/2013 ⁽⁶⁾, (EU) nr 1307/2013 ⁽⁷⁾ och (EU) nr 1308/2013 ⁽⁸⁾.
- (5) Denna förordning bör ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för att förbereda sina respektive strategiska GJP-planer samt underlätta inrättandet av de administrativa strukturer som krävs för ett framgångsrikt införande av den nya rättsliga ramen, särskilt genom möjligheten till ökat tekniskt stöd. Alla strategiska GJP-planer bör vara klara att träda i kraft så snart övergångsperioden är slut för att skapa välbehövlig stabilitet och säkerhet för jordbrukssektorn.
- (6) Mot bakgrund av det faktum att unionen bör fortsätta att stödja landsbygdsutveckling under hela övergångsperioden bör medlemsstaterna ha möjlighet att finansiera sina förlängda landsbygdsprogram från motsvarande budgetanslag för åren 2021 och 2022. De förlängda programmen bör säkerställa att minst samma totala andel av Ejflu-bidraget avsätts för de åtgärder som avses i artikel 59.6 i förordning (EU) nr 1305/2013 i överensstämmelse med de nya ambitionerna i den europeiska gröna given.
- (7) I förordning (EU) nr 1303/2013 fastställs gemensamma regler som är tillämpliga på Ejflu och andra fonder som verkar inom en gemensam ram. Den förordningen bör fortsätta att gälla för program som får stöd från Ejflu för programperioden 2014–2020 och för programåren 2021 och 2022.
- (8) De tidsfrister som fastställs i förordning (EU) nr 1303/2013 avseende genomföranderapporter, årliga översynsmöten, efterhandsutvärderingar och sammanfattande rapporter, utgifternas stödberättigande och återtagande samt budgetåtaganden är begränsade till programperioden 2014–2020. Dessa tidsfrister bör anpassas så att de beaktar förlängningen av den period under vilken programmen för stöd från Ejflu bör genomföras.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (9) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013⁽⁹⁾ och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 807/2014⁽¹⁰⁾ föreskrivs att utgifter för vissa långsiktiga åtaganden, som gjorts i enlighet med vissa förordningar genom vilka stöd för landsbygdsutveckling beviljats innan förordning (EU) nr 1305/2013 började tillämpas, på vissa villkor bör fortsätta att betalas av Ejflu under programperioden 2014–2020. De utgifterna bör även fortsättningsvis vara stödberättigande under respektive rättsliga åtagandes löptid på samma villkor under programåren 2021 och 2022. För att skapa rättslig klarhet och säkerhet bör det också klargöras att de rättsliga åtaganden som gjorts i enlighet med tidigare åtgärder som motsvarar de åtgärder i förordning (EU) nr 1305/2013 på vilka det integrerade administrations- och kontrollsystemet är tillämpligt bör omfattas av det integrerade administrations- och kontrollsystemet samt att betalningar som avser dessa rättsliga åtaganden bör göras under perioden från och med den 1 december till och med den 30 juni påföljande kalenderår.
- (10) Ejflu bör kunna finansiera kostnaderna för kapacitetsbyggande och förberedande åtgärder som stöder utformningen och det framtida genomförandet av de lokalt ledda utvecklingsstrategierna enligt det nya rättsliga ramverket.
- (11) Vid tilldelningen av stödrätter eller omräkningen av stödrätter för medlemsstater som behöll befintliga stödrätter enligt förordning (EU) nr 1307/2013 gjorde vissa medlemsstater under 2015 fel vid fastställandet av stödrätternas antal eller värde. Många av dessa fel, även om de bara gäller en enskild jordbrukare, påverkar värdet på stödrätterna för alla jordbrukare och för alla år. Vissa medlemsstater gjorde också fel efter 2015 vid tilldelningen av stödrätter från reserven, till exempel vid beräkningen av genomsnittsvärdet. Sådan bristande efterlevnad omfattas vanligen av finansiella korrigeringar till dess att den berörda medlemsstaten vidtar korrigerande åtgärder. Mot bakgrund av den tid som har förflutit sedan den första tilldelningen, de ansträngningar medlemsstaterna har gjort för att fastställa och, i förekommande fall, korrigera stödrätter samt av rättsäkerhetsskäl bör stödrätternas antal och värde betraktas som lagliga och korrekta från och med ett visst datum.
- (12) I enlighet med artikel 24.6 i förordning (EU) nr 1307/2013 gavs medlemsstaterna möjlighet att vid tilldelningen av stödrätter tillämpa en nedsättningskoefficient på de stödberättigande hektar som utgörs av permanent gräsmark belägen i områden med svåra klimatförhållanden. Alpin betesmark förvaltas ofta gemensamt och därför tilldelas områden på årsbasis, vilket skapar en stor osäkerhet bland jordbrukarna i de berörda medlemsstaterna. Genomförandet av detta system har visat sig vara särskilt komplicerat, inte minst när det gäller exakt hur de berörda områdena ska definieras. Eftersom stödrätternas värde i områden där nedsättningskoefficienten inte tillämpas beror på summan av stödrätterna i de utsedda områdena, påverkar denna osäkerhet senare alla jordbrukare i de berörda medlemsstaterna. För att stabilisera det system som för närvarande tillämpas i dessa medlemsstater, och för att säkerställa rättssäkerheten för alla jordbrukare i de berörda medlemsstaterna så snart som möjligt, bör de berörda medlemsstaterna kunna betrakta värdet på samtliga stödrätter som tilldelats alla jordbrukare före den 1 januari 2020 och deras antal som lagligt och korrekt. Värdet på dessa stödrätter bör vara det värde för kalenderåret 2019 som gäller den 31 december 2019 och påverkar inte de rättsmedel som finns tillgängliga för enskilda bidragsmottagare.
- (13) Bekräftelsen av stödrätter innebär inte att medlemsstaterna slipper sitt ansvar inom ramen för den delade förvaltningen av EGFJ att säkerställa att unionens budget skyddas från oriktiga utgifter. Därför bör bekräftelsen av de stödrätter som tilldelats jordbrukare före den 1 januari 2021, eller, genom undantag, före den 1 januari 2020,

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 av den 17 december 2013 om vissa övergångsbestämmelser för stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller resurser och resursfördelning avseende år 2014 och om ändring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1307/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1308/2013 vad gäller deras tillämpning under år 2014 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 865).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 807/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), samt om införande av övergångsbestämmelser (EUT L 227, 31.7.2014, s. 1).

inte påverka kommissionens befogenhet att fatta sådana beslut som avses i artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 när det gäller oriktiga betalningar som beviljats under något kalenderår till och med år 2020, eller, genom undantag till och med år 2019, till följd av fel i dessa stödträters antal eller värde.

- (14) Mot bakgrund av att den nya rättsliga ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken ännu inte har antagits bör det klargöras att övergångsåtgärder bör fastställas för att reglera övergången från befintliga stödordningar som beviljas på flerårig basis till den nya rättsliga ramen.
- (15) För att begränsa en betydande överföring av åtaganden från den nuvarande programperioden för landsbygdsutveckling till de strategiska GJP-planerna bör löptiden för nya fleråriga åtaganden avseende miljö- och klimatvänligt jordbruk, ekologiskt jordbruk och djurs välbefinnande, generellt sett, begränsas till högst tre år. Från och med 2022 bör förlängningen av befintliga åtaganden begränsas till ett år.
- (16) I artikel 31.5 i förordning (EU) nr 1305/2013 föreskrevs övergångsåtgärder för att underlätta utfasningen av stöd i områden som på grund av tillämpningen av de nya kriterierna för avgränsning inte längre skulle betraktas som områden med naturliga begränsningar. Sådant stöd skulle betalas ut till och med 2020 och under en period på högst fyra år. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2393⁽¹⁾ förlängdes den ursprungliga tidsfristen för den nya avgränsningen av sådana områden till 2019. För jordbrukarna i de medlemsstater som fastställde avgränsningen under 2018 och 2019 kunde utfasningen av stödet under högst fyra år inte uppnås. För att fortsätta utfasningen av stödet bör medlemsstaterna i förekommande fall få fortsätta att betala ut stödet under åren 2021 och 2022. För att säkerställa en lämplig stödnivå per hektar i enlighet med artikel 31.5 i förordning (EU) nr 1305/2013 bör stödnivån under 2021 och 2022 fastställas till 25 EUR per hektar.
- (17) Eftersom jordbrukare utsätts för ökande ekonomiska och miljömässiga risker till följd av klimatförändringar och ökad prisvolatilitet föreskrivs i förordning (EU) nr 1305/2013 en riskhanteringsåtgärd för att hjälpa jordbrukarna att hantera dessa risker. Den åtgärden omfattar ekonomiska bidrag till gemensamma fonder och ett inkomststabiliseringsverktyg. Särskilda villkor föreskrevs för beviljandet av stöd inom ramen för den åtgärden för att säkerställa att jordbrukarna inom hela unionen likabehandlas, att konkurrensen inte snedvrids och att unionens internationella åtaganden iakttas. För att ytterligare främja tillämpningen av den åtgärden på jordbrukare inom alla sektorer bör medlemsstaterna ha möjlighet att sänka det tröskelvärde på 30 % som är tillämpligt på respektive verktyg och utlöser ersättningen till jordbrukare för en produktions- eller inkomstminskning, dock inte till under 20 %.
- (18) Jordbrukare och företag på landsbygden har drabbats av konsekvenserna av covid-19-utbrottet på ett sätt som saknar motstycke. Förlängningen av de omfattande begränsningar av rörelsefriheten som införts i medlemsstaterna samt den obligatoriska stängningen av butiker, torghandel, restauranger och andra serveringsställen har orsakat ekonomiska störningar i jordbrukssektorn och på landsbygden samt lett till likviditetsproblem för jordbrukare och småföretag som är verksamma inom bearbetning, marknadsföring eller utveckling av jordbruksprodukter. För att hantera effekterna av den kris som förorsakats av covid-19-utbrottet, bör varaktigheten av den åtgärd som avses i artikel 39b i förordning (EU) nr 1305/2013 förlängas för att avhjälpa de fortgående likviditetsproblem som hotar kontinuiteten i jordbruksverksamheten och de små företag som är verksamma inom bearbetning, marknadsföring eller utveckling av jordbruksprodukter. Stödet till denna åtgärd bör finansieras med upp till 2 % av de Ejflu-medel som tilldelats medlemsstaterna under programperioden 2014–2020.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2393 av den 13 december 2017 om ändring av förordningarna (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken, (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken, (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och (EU) nr 652/2014 om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och växtförökningsmaterial (EUT L 350, 29.12.2017, s. 15).

- (19) För att undvika en situation där medel för lokalt ledd utveckling under programåren 2021 och 2022 inte utnyttjas bör de medlemsstater som utnyttjar möjligheten att överföra belopp från direktstöd till landsbygdsutveckling ha möjlighet att tillämpa minimiavsättningen på 5 %, och för Kroatiens vidkommande 2,5 %, för lokalt ledd utveckling på enbart Ejflu-bidrag till landsbygdsutveckling som förlängs till och med den 31 december 2022, beräknat innan överföringen av belopp från direktstöd till landsbygdsutveckling har gjorts.
- (20) I enlighet med rådets förordning (EU) 2020/2094 ⁽¹²⁾ om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument (*återhämtningsinstrumentet*) för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (*förordningen om Europeiska unionens återhämtningsinstrument*) bör ytterligare medel göras tillgängliga för åren 2021 och 2022 för att hantera covid-19-krisen och dess följdverkningar för unionens jordbrukssektor och landsbygdsområden.
- (21) Med tanke på att unionens jordbrukssektor och landsbygdsområden står inför utmaningar som saknar motstycke på grund av covid-19-krisen bör de ytterligare medel som tillhandahålls genom återhämtningsinstrumentet användas för att finansiera åtgärder i enlighet med förordning (EU) nr 1305/2013 och därmed bana väg för en motståndskraftig, hållbar och digital ekonomisk återhämtning i linje med målen för unionens miljö- och klimatåtaganden och med de nya ambitionerna i den europeiska gröna given.
- (22) Medlemsstaterna bör därför inte sänka miljöambitionen i sina befintliga landsbygdsutvecklingsprogram. De bör säkerställa att samma totala andel för de ytterligare medlen som den andel som de avsatte i sina landsbygdsutvecklingsprogram för åtgärder som är särskilt gynnsamma för miljön och klimatet inom ramen för Ejflu-bidraget (*principen om upprätthållande av skyddsnivån*). Dessutom bör minst 37 % av de ytterligare medel som tillhandahålls genom återhämtningsinstrumentet avsättas till åtgärder som är särskilt gynnsamma för miljön och klimatet samt för djurskydd och Leader. Dessutom bör minst 55 % av dessa ytterligare medel avsättas till åtgärder som främjar ekonomisk och social utveckling i landsbygdsområden, nämligen till investeringar i fysiska tillgångar, jordbruks- och affärsutveckling, stöd till grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden samt samarbete.
- (23) Om medlemsstaterna annars inte kan efterleva principen om upprätthållande av skyddsnivån bör de ha möjlighet att avvika från skyldigheten att anslå minst 55 % av de ytterligare medlen från återhämtningsinstrumentet till åtgärder som främjar ekonomisk och social utveckling i landsbygdsområden, och bör helst ge stöd till åtgärder som är särskilt gynnsamma för miljön och klimatet. För att medlemsstaterna ska ges tillräcklig flexibilitet bör de emellertid också ha möjlighet att avvika från principen om upprätthållande av skyddsnivån när det gäller dessa ytterligare medel i den utsträckning som krävs för att fullgöra skyldigheten avseende 55 %.
- (24) De ytterligare medlen från återhämtningsinstrumentet omfattas av särskilda villkor. Dessa ytterligare medel bör därför programplaneras och övervakas separat från unionens stöd till landsbygdsutveckling, samtidigt som man som generell regel tillämpar de regler som fastställs i förordning (EU) nr 1305/2013. De ytterligare medlen bör därför genomföras genom förordning (EU) nr 1305/2013 och inom ramen för den förordningen betraktas som belopp som finansierar åtgärder inom ramen för Ejflu. Följaktligen bör de regler som fastställs i förordning (EU) nr 1305/2013, inbegripet reglerna om ändring av landsbygdsutvecklingsprogram, i förordning (EU) nr 1306/2013, inbegripet reglerna om automatiskt återtagande, och i förordning (EU) nr 1307/2013 i princip tillämpas om inte annat föreskrivs i den här förordningen.
- (25) En särskild högsta medfinansieringssats för unionen samt en höjd stödnivå för investeringar som bidrar till en motståndskraftig, hållbar och digital ekonomisk återhämtning samt stöd till unga jordbrukare bör fastställas för att säkerställa en lämplig hävstångseffekt för de ytterligare medel som tillhandahålls genom återhämtningsinstrumentet.
- (26) För att säkerställa kontinuitet under övergångsperioden bör reserven för kriser inom jordbrukssektorn bibehållas under 2021 och 2022. Det berörda beloppet för 2021 och 2022 års reserv bör ingå i den reserven.
- (27) Vad gäller bestämmelser om förskott från Ejflu bör det klargöras att varken förlängningen till och med den 31 december 2022 av de program som får stöd från Ejflu i enlighet med denna förordning eller de ytterligare medel som görs tillgängliga på grundval av förordningen om Europeiska unionens återhämtningsinstrument bör leda till att ytterligare förskott beviljas för de berörda programmen.

⁽¹²⁾ Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433, 22.12.2020, s. 23.).

- (28) I artikel 11 i förordning (EU) nr 1307/2013 föreskrivs för närvarande endast en anmälningsskyldighet för medlemsstater vad gäller de beslut som de fattat i enlighet med den artikeln och det beräknade resultatet av minskningen av den del av direktstödet som ska beviljas en viss jordbrukare för ett visst kalenderår som överstiger 150 000 EUR för åren 2015–2020. I syfte att säkerställa en fortsättning av det befintliga systemet bör medlemsstaterna även anmäla de beslut som de fattat i enlighet med den artikeln och det beräknade resultatet av minskningen för kalenderåren 2021 och 2022.
- (29) Enligt artikel 14 i förordning (EU) nr 1307/2013 får medlemsstaterna överföra medel mellan direktstöd och landsbygdsutveckling när det gäller kalenderåren 2014–2020. För att säkerställa att medlemsstaterna kan följa sina egna strategier, bör flexibiliteten mellan pelarna göras tillgänglig även för kalenderåret 2021 (budgetåret 2022) och kalenderåret 2022 (budgetåret 2023).
- (30) För att kommissionen ska kunna fastställa budgettaken i enlighet med artiklarna 22.1, 36.4, 42.2, 49.2, 51.4 och 53.7 i förordning (EU) nr 1307/2013 är det nödvändigt att medlemsstaterna senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022 anmäler sina beslut om anslag per ordning.
- (31) I artikel 22.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 föreskrivs en linjär justering av stödträternas värde vid en ändring av taket för ordningen för grundstöd från ett år till följande år på grund av vissa beslut som fattats av medlemsstaterna och som påverkar taket för ordningen för grundstöd. Förlängningen av bilaga II till den förordningen om nationella tak till efter kalenderåret 2020 och eventuella årliga ändringar från och med det datumet kan påverka taket för ordningen för grundstöd. För att medlemsstaterna ska kunna uppfylla det krav på att det sammanlagda värdet av alla stödträter och reserverna ska vara lika med taket för ordningen för grundstöd som fastställs i artikel 22.4 i den förordningen är det därför lämpligt att föreskriva en linjär justering för anpassning till förlängningen eller ändringarna av bilaga II till den förordningen under övergångsperioden. För att ge medlemsstaterna större flexibilitet förefaller det dessutom vara lämpligt att ge dem möjlighet att anpassa värdet på stödträterna eller reserven, möjligen med olika justeringsgrader.
- (32) I enlighet med den nuvarande rättsliga ramen anmälde medlemsstaterna 2014 sina beslut om hur det årliga nationella taket för ordningen för grundstöd till och med kalenderåret 2020 skulle fördelas mellan regionerna och eventuella årliga successiva ändringar för den period som omfattas av förordning (EU) nr 1307/2013. Det är nödvändigt att medlemsstaterna också anmäler sådana beslut för kalenderåren 2021 och 2022.
- (33) Den interna konvergensmekanismen är central för en rättvisare fördelning av direkt inkomststöd bland jordbrukarna. Det blir allt svårare att motivera stora individuella skillnader som grundar sig på gamla historiska referenser. I förordning (EU) nr 1307/2013 innebär den grundläggande modellen för intern konvergens att medlemsstaterna från och med 2015 tillämpar en enhetlig schablonsats för alla stödträter på nationell eller regional nivå. För att säkerställa en smidigare övergång till ett enhetligt värde infördes emellertid ett undantag som gjorde det möjligt för medlemsstaterna att differentiera värdet på stödträterna genom att tillämpa partiell konvergens, även kallat *tunnelmodellen*, under perioden 2015–2019. Vissa medlemsstater utnyttjade det undantaget. För att fortsätta processen mot en rättvisare fördelning av direktstödet bör medlemsstaterna kunna fortsätta att närma sig ett nationellt eller regionalt genomsnitt efter 2019 i stället för att ha en enhetlig schablonsats eller behålla värdet på stödträterna på 2019 års nivå. Denna möjlighet för medlemsstaterna bör därför vara tillämplig från och med den 1 januari 2021. Medlemsstaterna bör årligen anmäla sitt beslut för påföljande år till kommissionen.
- (34) Bestämmelserna i förordning (EU) nr 1307/2013 om justering av alla stödträter som ändras genom den här förordningen bör tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2020, så att det görs klart att medlemsstaterna kunde konvergera efter 2019.
- (35) I artikel 30 i förordning (EU) nr 1307/2013 föreskrivs att de årliga successiva ändringarna av värdet på stödträter som tilldelats från reserven grundas på de årliga etapper i det nationella taket som anges i bilaga II till den förordningen, vilket återspeglar en flerårig förvaltning av reserven. De reglerna bör anpassas så att de avspeglar att det är möjligt att ändra både värdet på alla tilldelade stödträter och på reserven för att ta hänsyn till en ändring av beloppet i bilaga II till den förordningen mellan två år. I de medlemsstater som beslutar att fortsätta med intern konvergens, tillämpas den interna konvergens på årsbasis. För kalenderåren 2020, 2021 och 2022 behöver

endast värdet på stödrätten för det innevarande året fastställas under tilldelningsåret. Enhetsvärdet på de stödrätter som ska tilldelas från reserven under ett visst år bör beräknas efter eventuella justeringar av reserven i enlighet med artikel 22.5 i den förordningen. Under efterföljande år bör värdet på de stödrätter som tilldelats från reserven anpassas i enlighet med artikel 22.5 i den förordningen.

- (36) I artikel 36 i förordning (EU) nr 1307/2013 föreskrivs tillämpning av systemet för enhetlig arealersättning till och med den 31 december 2020. Det är lämpligt att tillåta en förlängning av systemet för enhetlig arealersättning under åren 2021 och 2022.
- (37) Eftersom den ändring, som fastställs i den här förordningen, av bilaga II till förordning (EU) nr 1307/2013 kommer att träda i kraft för sent för att medlemsstaterna ska kunna efterleva den ursprungliga tidsfristen för vissa anmälningsskyldigheter under 2020, är det nödvändigt att senarelägga tidsfristen för medlemsstaternas beslut om att för första gången införa omfördelningsstöd från och med 2021 eller 2022 och anmälan av det beslutet till kommissionen. Det är lämpligt att fastställa den tidsfristen så att den sammanfaller med datumet för besluten om flexibilitet mellan pelare.
- (38) Enligt artikel 37 i förordning (EU) nr 1307/2013 får de medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning besluta att bevilja nationellt övergångsstöd under perioden 2015–2020 för att undvika en plötslig och avsevärd minskning av stödet i de sektorer som till och med 2014 omfattades av nationellt övergångsstöd. För att säkerställa att detta stöd under övergångsperioden fortsätter att spela sin roll i fråga om inkomststöd för jordbrukare inom dessa särskilda sektorer bör det föreskrivas att detta stöd ska fortsätta enligt samma villkor och begränsningar som under perioden 2015–2020.
- (39) Av rättssäkerhetsskäl bör det tydliggöras att artiklarna 41 och 42 i förordning (EU) nr 1307/2013 ger medlemsstaterna möjlighet att årligen se över sina beslut om omfördelningsstöd. Den tidsfrist för översynen som ska tillämpas under 2021 och 2022 bör fastställas så att den sammanfaller med tidsfristen för besluten om flexibilitet mellan pelare.
- (40) Genom artikel 52.10 i förordning (EU) nr 1307/2013 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som tillåter att medlemsstaterna beslutar att frivilligt kopplat stöd kan fortsätta att betalas fram till och med 2020 på grundval av de produktionsenheter för vilka sådant stöd beviljats under en tidigare referensperiod. Syftet med den befogenheten är att säkerställa största möjliga samstämmighet mellan unionsordningar som är inriktade på sektorer som kan präglas av strukturella obalanser på marknaden. Det är därför lämpligt att förlänga denna befogenhet så att den även omfattar 2021 och 2022.
- (41) Eftersom den ändring, som fastställs i den här förordningen, av bilaga II till förordning (EU) nr 1307/2013 kommer träda i kraft för sent för att medlemsstaterna ska kunna efterleva den ursprungliga tidsfristen för vissa anmälningsskyldigheter under 2020, är det nödvändigt att senarelägga tidsfristen för medlemsstaternas beslut om att för första gången införa det frivilligt kopplade stödet från och med 2021 eller 2022 och anmälan av det beslutet till kommissionen. Det är lämpligt att fastställa den tidsfristen så att den sammanfaller med tidsfristen för besluten om flexibilitet mellan pelare. Likaså bör tidsfristen för ett beslut av medlemsstaterna om att fortsätta eller upphöra att bevilja frivilligt kopplat stöd under åren 2021 och 2022 och anmälan av det beslutet till kommissionen senareläggas så att datumet blir detsamma.
- (42) I artikel 54 i förordning (EU) nr 1307/2013 fastställs vad som ska ingå i medlemsstaternas anmälningar om frivilligt kopplat stöd. Det är lämpligt att klargöra att dessa anmälningar för kalenderåren 2021 och 2022 bör innehålla den procentandel av det nationella taket som används för att finansiera detta stöd under 2021 och 2022.
- (43) Förordning (EU) nr 1308/2013 fastställer regler för en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och innehåller vissa stödordningar. Enligt kommissionens lagstiftningsförslag om den gemensamma jordbrukspolitikerna efter 2020 ska dessa stödordningar införlivas i medlemsstaternas framtida strategiska GJP-planer. För att säkerställa ett smidigt införlivande av dessa stödordningar i den framtida gemensamma jordbrukspolitikerna bör regler fastställas om var och en av dessa stödordningars varaktighet när dessa ska förlängas under övergångsperioden. Vad gäller stödordningen för sektorn för olivolja och bordsoliver bör därför de befintliga arbetsprogrammen för perioden 1 april 2018–31 mars 2021 följas av nya arbetsprogram för perioden 1 april 2021–31 december 2022. Befintliga verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker som inte har uppnått den högsta längden på fem år får bara förlängas till och med den 31 december 2022. Nya verksamhetsprogram inom sektorn för frukt och grönsaker bör bara godkännas för en högsta längd på tre år. De befintliga nationella programmen för biodlingssektorn för perioden 1 augusti 2019–31 juli 2022 bör förlängas till och med den 31 december 2022.

- (44) På grund av den kris som orsakats av covid-19-pandemin har vinodlare som innehar planteringstillstånd för nyplantering eller återplantering som löper ut 2020 i stor utsträckning varit förhindrade att använda dessa tillstånd som planerat under det sista året av deras giltighet. För att undvika förlust av tillstånden och minska risken för försämring av de förhållanden under vilka planteringen skulle behöva göras, är det nödvändigt att förlänga giltigheten för de planteringstillstånd för nyplantering eller återplantering som löper ut 2020. Alla planteringsstillstånd för nyplantering eller återplantering som löper ut 2020 bör därför förlängas till och med den 31 december 2021. Med hänsyn till de förändrade marknadsutsikterna bör innehavare av planteringstillstånd som löper ut 2020 dessutom kunna låta bli att använda sina tillstånd utan att bli föremål för administrativa sanktioner.
- (45) Bestämmelsen i förordning (EU) nr 1308/2013 om planteringstillstånd för nyplantering eller återplantering som skulle upphöra att gälla 2020, vilken ändras genom den här förordningen, bör på grund av de störningar som covid-19-pandemin gett upphov till och de svårigheter den orsakade när det gäller utnyttjandet av de planteringsstillstånden tillämpas retroaktivt från och med den 1 januari 2020.
- (46) År 2013 fastställdes övergångsbestämmelser för att säkerställa en smidig övergång från det tidigare systemet för planteringsrätter för druvor för vinframställning till den nya ordningen för planteringstillstånd, i synnerhet för att undvika överdriven plantering innan den nya ordningen börjar gälla. Sista inlämningsdag för ansökan om omvandling av planteringsrätter till tillstånd är den 31 december 2020. Tillstånden måste emellertid användas av den sökande och är till skillnad från de tidigare planteringsrätterna inte omsättningsbara. Dessutom kan det krävas att de som ansöker om tillstånd har en motsvarande vinodlingsareal, vilket kan leda till situationer där innehavare av planteringsrätter ännu inte har kunnat förvärva motsvarande vinodlingsareal för att använda de tillstånd som blir följden av omvandlingen av deras planteringsrätter. Covid-19-pandemins allvarliga ekonomiska konsekvenser för vinsektorn har lett till likviditetsproblem för vinodlarna och osäkerhet i fråga om den framtida efterfrågan på vin. Vinodlare som fortfarande innehar planteringsrätter bör inte tvingas besluta om de vill omvandla sina planteringsrätter till tillstånd samtidigt som de står inför exceptionella svårigheter på grund av den kris som orsakats av covid-19-pandemin, särskilt som de skulle bli föremål för administrativa sanktioner om de inte använder sina planteringstillstånd efter omvandlingen. De medlemsstater som har tillåtit vinodlare att lämna in sin ansökan om omvandling av planteringsrätter till och med den 31 december 2020 bör därför kunna förlänga tidsfristen för inlämning av sådana ansökningar till och med den 31 december 2022. Den sista giltighetsdagen för sådana omvandlade tillstånd bör därför anpassas och fastställas till den 31 december 2025.
- (47) I artikel 214a i förordning (EU) nr 1308/2013 fastställs att Finland under vissa förutsättningar kan bevilja nationellt stöd i Södra Finland till och med 2020 om kommissionen lämnar sitt tillstånd. För att säkerställa kontinuitet i utbetalningen av detta stöd under övergångsperioden måste beviljandet av detta nationella stöd även fortsättningsvis tillåtas på samma villkor och med samma belopp som under 2020.
- (48) För att förbättra olivoljemarknadens funktion bör medlemsstaterna kunna besluta att genomföra saluföringsregler för att reglera utbudet. Sådana beslut bör dock inte omfatta metoder som skulle kunna snedvräta konkurrensen.
- (49) Den senaste tidens händelser har visat att jordbrukare hotas allt mer av inkomstvolatilitet, delvis på grund av marknadsexponering, delvis på grund av extrema väderhändelser och regelbundna sanitära och fytosanitära kriser som påverkar unionens djurbesättningar och jordbrukstillgångar. I syfte att minska effekterna av inkomstfluktuationer genom att uppmuntra jordbrukarna att spara under goda år för att ha något att ta av under dåliga år bör nationella skatteåtgärder, enligt vilka beskattningsunderlaget för jordbrukares inkomstskatt beräknas på grundval av en flerårig period, undantas från tillämpningen av reglerna om statligt stöd.
- (50) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att föreskriva att reglerna i den nuvarande ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens fortsätter att tillämpas och att betalningar till jordbrukare och andra bidragsmottagare upprätthålls utan avbrott, och därmed skapa förutsägbarhet och stabilitet under övergångsperioden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (51) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁾ och styr särskilt förfarandet för fastställande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget avser även en generell villkorlighetsordning för att skydda unionsbudgeten.
- (52) Förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013, (EU) nr 1307/2013 och (EU) nr 1308/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (53) För att säkerställa att de ytterligare medel som görs tillgängliga på grundval av förordningen om Europeiska unionens återhämtningsinstrument är tillgängliga från och med den 1 januari 2021 bör bestämmelserna om stöd genom återhämtningsinstrumentet i den här förordningen tillämpas retroaktivt från och med den dagen.
- (54) Med beaktande av det överordnade behovet att omedelbart säkerställa rättssäkerhet för jordbrukssektorn under rådande omständigheter bör denna förordning av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Kapitel I

Förlängning av vissa perioder enligt förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 1310/2013 och fortsatt tillämpning av förordning (EU) nr 1303/2013 för programåren 2021 och 2022

Artikel 1

Förlängning av varaktigheten för program som stöds av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling

1. För program som stöds av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) förlängs härmed perioden 1 januari 2014–31 december 2020 som anges i artikel 26.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 till och med den 31 december 2022.
2. Den förlängning av varaktigheten för program som stöds av Ejflu som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte påverka skyldigheten att lämna in en begäran om ändring av landsbygdsprogrammen för övergångsperioden i enlighet med artikel 11 a i förordning (EU) nr 1305/2013. Sådana ändringar ska säkerställa att minst samma totala andel av Ejflu-bidraget avsätts för de åtgärder som avses i artikel 59.6 i den förordningen.

Artikel 2

Fortsatt tillämpning av förordning (EU) nr 1303/2013 på program som stöds av Ejflu

1. Förordning (EU) nr 1303/2013 ska fortsätta att tillämpas på program som stöds av Ejflu under programperioden 2014–2020 och som förlängs i enlighet med artikel 1 i den här förordningen.
2. För program som förlängs i enlighet med artikel 1 i den här förordningen ska hänvisningarna till perioder eller tidsfrister i artiklarna 50.1, 51.1 och 57.2, artikel 65.2 och 65.4 samt artikel 76 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013 förlängas med två år.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

3. För program som förlängts i enlighet med artikel 1 i den här förordningen ska medlemsstaterna ändra de mål som fastställts inom ramen för den resultatram som anges i bilaga II till förordning (EU) nr 1303/2013 för att fastställa mål för 2025. För dessa program ska hänvisningar till mål för 2023 i genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 22.7 i förordning (EU) nr 1303/2013 eller artikel 8.3, artikel 67, artikel 75.5 eller artikel 76.1 i förordning (EU) nr 1305/2013 tolkas som hänvisningar till mål för 2025.

4. Det slutdatum då kommissionen senast ska utarbeta en sammanfattande rapport med de viktigaste slutsatserna från efterhandsutvärderingarna för Ejflu enligt artikel 57.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska vara den 31 december 2027.

Artikel 3

Stödberättigande för vissa typer av utgifter under övergångsperioden

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.2 i den här förordningen, artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 och artikel 38 i förordning (EU) nr 1306/2013 ska de utgifter som avses i artikel 3.1 i förordning (EU) nr 1310/2013 och i artikel 16 i delegerad förordning (EU) nr 807/2014 berättiga till Ejflu-bidrag från 2021 och 2022 års anslag för program som stöds av Ejflu som förlängts i enlighet med artikel 1 i den här förordningen, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Utgifterna anges i respektive landsbygdsprogram för de år som omfattas av övergångsperioden.
- b) Ejflu-bidragsnivån för motsvarande åtgärd enligt förordning (EU) nr 1305/2013 tillämpas enligt vad som anges i bilaga I till förordning (EU) nr 1310/2013 och i bilaga I till delegerad förordning (EU) nr 807/2014.
- c) Det system som avses i artikel 67.2 i förordning (EU) nr 1306/2013 tillämpas på de rättsliga åtaganden som görs inom ramen för åtgärder som motsvarar de stöd som beviljas i enlighet med artikel 21.1 a och b samt artiklarna 28–31, 33, 34 och 40 i förordning (EU) nr 1305/2013, och de relevanta insatserna är tydligt identifierade.
- d) Betalningarna för de rättsliga åtaganden som avses i led c i den här artikeln görs inom den period som fastställs i artikel 75 i förordning (EU) nr 1306/2013.

Kapitel II

Förberedelser av framtida lokalt ledda utvecklingsstrategier under programåren 2021 och 2022

Artikel 4

Lokalt ledd utveckling

För program som förlängts i enlighet med artikel 1 i denna förordning får Ejflu finansiera kostnaderna för kapacitetsbyggande och förberedande åtgärder som stöder utformningen och det framtida genomförandet av de lokalt ledda strategierna enligt det nya rättsliga ramverket

Kapitel III

Stödåtgärder för direktstöd till jordbrukare

Artikel 5

Slutgiltiga stödåtgärder

1. Stödåtgärder som tilldelats jordbrukare före den 1 januari 2020 ska betraktas som lagliga och korrekta från och med den 1 januari 2021. Värdet på de stödåtgärder som ska betraktas som lagliga och korrekta ska vara det värde för kalenderåret 2020 som gäller den 31 december 2020.

2. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln får en medlemsstat som har utnyttjat möjligheten i artikel 24.6 i förordning (EU) nr 1307/2013, med respekt för jordbrukarnas berättigade förväntningar, besluta att alla stödrätter som tilldelats före den 1 januari 2020 ska betraktas som lagliga och korrekta från och med den dagen. I så fall ska värdet på de stödrätter som ska betraktas som lagliga och korrekta vara det värde för kalenderåret 2019 som gäller den 31 december 2019.
3. Punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska tillämpas utan att det påverkar relevanta artiklar i unionsrätten, särskilt artiklarna 22.5 och 25.12 i förordning (EU) nr 1307/2013, om värdet på stödrätter för kalenderåret 2020 och framåt.
4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på stödrätter som tilldelats jordbrukare på grundval av sakligt oriktiga ansökningar, med undantag av sådana fall där felet inte rimligen kunde ha upptäckts av jordbrukaren.
5. Punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska inte påverka kommissionens befogenhet att fatta beslut enligt artikel 52 i förordning (EU) nr 1306/2013 rörande utgifter för stöd som beviljats för kalenderår till och med år 2020 om punkt 1 i den här artikeln är tillämplig, eller till och med år 2019 om punkt 2 i den här artikeln är tillämplig.

KAPITEL IV

Övergångsbestämmelser rörande landsbygdsutveckling

Artikel 6

Stödberättigande för utgifter till följd av förordning (EU) nr 1305/2013 och vissa typer av utgifter som uppkommit till följd av förordningarna (EG) nr 1698/2005 och (EG) nr 1257/1999

Utgifter som rör rättsliga åtaganden gentemot bidragsmottagare till följd av förordning (EU) nr 1305/2013 och vissa typer av utgifter som uppkommit till följd av rådets förordningar (EG) nr 1698/2005⁽¹⁴⁾ och (EG) nr 1257/1999⁽¹⁵⁾ kan berättiga till ett bidrag från Ejflu under perioden 2023–2027 från och med den 1 januari 2023, med förbehåll för de villkor som ska fastställas i enlighet med den tillämpliga rättsliga ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens för perioden 2023–2027.

AVDELNING II

ÄNDRINGAR

Artikel 7

Ändringar av förordning (EU) nr 1305/2013

Förordning (EU) nr 1305/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 8.1 ska led h ändras på följande sätt:
  - a) Led i ska ersättas med följande:
    - ”i) en tabell med det totala planerade Ejflu-bidraget per år, i enlighet med artiklarna 58.4 och 58a.2 i den här förordningen; de ytterligare medel som avses i artikel 58a.2 i denna förordning ska anges separat i tabellen; i tillämpliga fall ska, inom det totala Ejflu-bidraget, anslagen till mindre utvecklade regioner och de medel som

⁽¹⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) till utveckling av landsbygden (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGGF) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (EGT L 160, 26.6.1999, s. 80).

överförs till Ejflu i enlighet med artikel 7.2 i förordning (EU) nr 1307/2013 anges separat i tabellen. Det planerade årliga Ejflu-bidraget ska vara förenligt med den fleråriga budgetramen.”

b) Led ii ska ersättas med följande:

”ii) en tabell som för varje åtgärd, för varje typ av insats med en särskild Ejflu-bidragsnivå, för den typ av insats som avses i artiklarna 37.1 och 39a, för den typ av insats som avses i artiklarna 38.3 och 39.1, när en medlemsstat tillämpar en lägre procentsats än 30 %, och för tekniskt stöd anger det sammanlagda unionsbidrag som planeras och den tillämpliga Ejflu-bidragsnivån; i tillämpliga fall ska Ejflu-bidragsnivån för mindre utvecklade regioner och för andra regioner anges separat i tabellen.”

2. I artikel 28.5 ska följande stycken läggas till:

”För nya åtaganden som ska ingås från och med 2021 ska medlemsstaterna fastställa en kortare period på ett till tre år i sina landsbygdsprogram.

Om medlemsstaterna fastställer en förlängning av åtagandena med ett år i taget efter det att den inledande perioden har avslutats i enlighet med första stycket, får förlängningen från och med 2022 inte överstiga ett år.

Genom undantag från andra stycket får medlemsstaterna, för nya åtaganden som ska ingås under 2021 och 2022, fastställa en längre period än tre år i sina landsbygdsprogram på grundval av arten av åtagandena och de eftersträvade miljö- och klimatmålen.”

3. I artikel 29.3 ska följande stycken läggas till:

”För nya åtaganden som ska ingås från och med 2021 ska medlemsstaterna fastställa en kortare period på ett till tre år i sina landsbygdsprogram.

Om medlemsstaterna fastställer en förlängning med ett år i taget för bibehållandet av ekologiskt jordbruk efter det att den inledande perioden har avslutats i enlighet med första stycket, får förlängningen från och med 2022 inte överstiga ett år.

Genom undantag från andra stycket får medlemsstaterna, för nya åtaganden som ska ingås under 2021 och 2022, fastställa en längre period än tre år i sina landsbygdsprogram om stöd beviljas för övergång till ekologiskt jordbruk.”

4. I artikel 31.5 ska andra stycket ersättas med följande:

”För program som förlängts i enlighet med artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 * [denna ändringsförordning] får medlemsstaterna under 2021 och 2022, om de inte har beviljat successivt nedtrappat stöd i högst fyra år fram till och med 2020, besluta att fortsätta med stödet till och med slutet av 2022, dock i högst fyra år totalt. I så fall får stödet under 2021 och 2022 inte överstiga 25 EUR per hektar.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 av den 23 december 2020 om fastställande av vissa övergångsbestämmelser för stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) under åren 2021 och 2022, och om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 vad gäller resurser och fördelningen av sådant stöd under åren 2021 och 2022 och förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 vad gäller resurser och tillämpning under åren 2021 och 2022 (EUT L 437, 28.12.2020, s. 1).”

5. I artikel 33.2 ska följande stycken läggas till:

”För nya åtaganden som ska ingås från och med 2021 ska medlemsstaterna fastställa en kortare period på ett till tre år i sina landsbygdsprogram.

Om medlemsstaterna fastställer en förlängning med ett år i taget av åtagandena efter det att den inledande perioden har avslutats i enlighet med andra stycket, får förlängningen från och med 2022 inte överstiga ett år.

Genom undantag från tredje stycket får medlemsstaterna, för nya åtaganden som ska ingå under 2021 och 2022, fastställa en längre period än tre år i sina landsbygdsprogram på grundval av arten av åtagandena och de eftersträvade fördelarna när det gäller djurskydd.”

6. I artikel 38.3 ska andra stycket ersättas med följande:

”Stöd enligt artikel 36.1 b får endast beviljas för att täcka förluster som orsakats av allvarliga klimathändelser, djur- eller växtsjukdom, angrepp av skadegörare eller åtgärder som antagits i enlighet med direktiv 2000/29/EG för att utrota eller begränsa spridningen av en växtsjukdom eller skadegörare eller miljöolycka, som förstör mer än 30 % av den genomsnittliga årsproduktionen för en jordbrukare under den föregående treårsperioden eller genomsnittligt under tre år grundat på föregående femårsperiod, där den högsta och den lägsta noteringen inte ska medräknas. Index får användas vid beräkningen av jordbrukarens årsproduktion. Den beräkningsmetod som används ska göra det möjligt att fastställa den enskilda jordbrukarens faktiska förlust under ett visst år. Medlemsstaterna får besluta att sänka denna procentsats på 30 %, dock inte till under 20 %.”

7. Artikel 39.1 ska ersättas med följande:

”1. Stöd enligt artikel 36.1 c får endast beviljas i de fall där inkomstminskningen överstiger 30 % av den enskilde jordbrukarens medelårsinkomst under den föregående treårsperioden eller genomsnittet under tre år baserat på den föregående femårsperioden, där den högsta och lägsta noteringen inte ska medräknas. Vid tillämpning av artikel 36.1 c ska inkomst avse summan av de intäkter jordbrukaren får från marknaden, inklusive varje form av offentligt stöd, minus insatskostnaderna. Utbetalningar från den gemensamma fonden till jordbrukare ska ersätta mindre än 70 % av den förlorade inkomsten under det år producenten blir berättigad att erhålla detta stöd. Index får användas vid beräkningen av jordbrukarens årliga inkomstförlust. Medlemsstaterna får besluta att sänka denna procentsats på 30 % av inkomsten, dock inte till under 20 %.”

8. Artikel 39b.4 ska ersättas med följande:

”4. Stödet ska betalas ut i form av ett schablonbelopp senast den 31 december 2021, på grund av ansökningar om stöd som godkänts av den behöriga myndigheten senast den 30 juni 2021. Kommissionens efterföljande återbetalning ska ske i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att tillgängliga medel finns. Stödnivån får differentieras per kategori av stödmottagare, i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.”

9. Artikel 42.1 ska ersättas med följande:

”1. Utöver de uppgifter som avses i artikel 34 i förordning (EU) nr 1303/2013 och i artikel 4 i förordning (EU) 2020/2220 får lokala aktionsgrupper också utföra ytterligare uppgifter som delegerats till dem av den förvaltande myndigheten och/eller det utbetalande organet.”

10. I artikel 51.2 ska följande stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket får de medlemsstater för vilka det totala beloppet för unionens stöd för landsbygdsutveckling för åren 2014–2020 enligt bilaga I till den här förordningen understiger 1 800 miljoner EUR, efter förlängningen av deras program i enlighet med artikel 1 i förordning (EU) 2020/2220, besluta att avsätta 5 % av det totala beloppet för varje landsbygdsprogram för de uppgifter som avses i artikel 59 i förordning (EU) nr 1303/2013.”

11. Artikel 58 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5, 6 och 7 ska det totala beloppet för unionens stöd för landsbygdsutveckling enligt denna förordning för perioden 1 januari 2021–31 december 2022 vara högst 26 896 831 880 EUR i löpande priser, i enlighet med den fleråriga budgetramen för åren 2021–2027.”

- b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. För att ta hänsyn till utvecklingen vad avser den årliga fördelning som avses i punkt 4 i den här artikeln, inbegripet de överföringar som avses i punkterna 5 och 6 i den här artikeln och de överföringar som följer av tillämpningen av artikel 1 i förordning (EU) 2020/2220, för att göra tekniska justeringar utan att förändra de totala anslagen eller för att ta hänsyn till andra ändringar som föreskrivs i en lagstiftningsakt efter denna

förordnings antagande ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 83 i denna förordning för att se över de tak som fastställs i bilaga I till denna förordning.”

12. Följande artikel ska införas:

”Artikel 58a

Medel för återhämtningen i unionens jordbrukssektor och landsbygdsområden

1. Artikel 1.2 g i rådets förordning (EU) 2020/2094 (förordningen om Europeiska unionens återhämtningsinstrument) * ska genomföras i enlighet med denna artikel genom åtgärder som är stödberättigande inom ramen för Ejflu och som är inriktade på att hantera effekterna av covid-19-krisen, med ett belopp på 8 070 486 840 EUR i löpande priser av det belopp som avses i artikel 2.2 a vi i den förordningen, om inte annat följer av artikel 3.3, 3.4 och 3.8 i den förordningen.

Detta belopp på 8 070 486 840 EUR i löpande priser ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 **.

Det ska tillhandahållas som ytterligare medel för budgetåtaganden inom ramen för Ejflu för åren 2021 och 2022, utöver de samlade medel som anges i artikel 58 i den här förordningen, enligt följande:

— 2021: 2 387 718 000 EUR.

— 2022: 5 682 768 840 EUR.

Vid tillämpning av denna förordning och förordningarna (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 ska dessa ytterligare medel betraktas som belopp som finansierar åtgärder inom ramen för Ejflu. De ska anses utgöra en del av det totala belopp för unionens stöd för landsbygdsutveckling som avses i artikel 58.1 i denna förordning, och ska läggas till detta när det hänvisas till det totala beloppet för unionens stöd för landsbygdsutveckling. Artikel 14 i förordning (EU) nr 1307/2013 ska inte tillämpas på de ytterligare medel som avses i denna punkt och i punkt 2 i denna artikel.

2. Fördelningen per medlemsstat av de ytterligare medel som avses i punkt 1 i denna artikel, efter avdrag av det belopp som avses i punkt 7 i denna artikel, fastställs i bilaga Ia.

3. De tröskelvärden uttryckta som en procentandel för det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsutvecklingsprogrammet som avses i artikel 59.5 och 59.6 i denna förordning ska inte tillämpas på de ytterligare medel som avses i punkt 1 i denna artikel. Medlemsstaterna ska dock säkerställa att minst samma totala andel av Ejflu-bidraget, inklusive de ytterligare medel som avses i punkt 2 i denna artikel, avsätts i varje landsbygdsutvecklingsprogram för de åtgärder som avses i artikel 59.6 i denna förordning, i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EU) 2020/2220.

4. Minst 37 % av de ytterligare medel som avses i punkt 2 i denna artikel ska avsättas i varje landsbygdsutvecklingsprogram för åtgärder som avses i artiklarna 33, 59.5 och 59.6, i synnerhet för

- a) ekologiskt jordbruk,
- b) begränsning av klimatförändringar och klimatanpassning, inbegripet minskning av växthusgasutsläppen från jordbruket,
- c) markvård, inbegripet åtgärder för att öka jordens bördighet genom koldioxidbindning,
- d) förbättrad vattenanvändning och vattenförvaltning, inbegripet vattenbesparing,
- e) skapande, bevarande och återställande av livsmiljöer som är gynnsamma för den biologiska mångfalden,
- f) minskade risker och effekter i samband med användning av växtskyddsmedel och antimikrobiella medel,
- g) djurskydd,
- h) samarbetsverksamhet inom Leader.

5. Minst 55 % av de ytterligare medel som avses i punkt 2 i denna artikel ska avsättas i varje landsbygdsutvecklingsprogram för åtgärder som avses i artiklarna 17, 19, 20 och 35, förutsatt att sådana åtgärder i landsbygdsutvecklingsprogrammen är avsedda att främja ekonomisk och social utveckling i landsbygdsområden och bidra till en motståndskraftig, hållbar och digital ekonomisk återhämtning i linje med bland andra de mål för miljö- och klimatvänligt jordbruk som eftersträvas i denna förordning, och särskilt

- a) korta leveranskedjor och lokala marknader,
- b) resurseffektivitet, inbegripet precisionsjordbruk och smart jordbruk, innovation, digitalisering och modernisering av produktionsmaskiner och produktionsutrustning,
- c) säkerhetsförhållanden på arbetsplatsen,
- d) förnybar energi, cirkulär ekonomi och bioekonomi,
- e) tillgång till informations- och kommunikationsteknik av hög kvalitet på landsbygden.

Vid tilldelningen av de ytterligare medel som avses i punkt 2 i denna artikel får medlemsstaterna besluta att avvika från det tröskelvärde uttryckt som en procentandel som anges i första stycket i denna punkt i den utsträckning som krävs för att iakttäva principen om upprätthållande av skyddsnivån i artikel 1.2 i förordning (EU) 2020/2220. Medlemsstaterna får dock i stället besluta att avvika från denna princip om upprätthållande av skyddsnivån i den utsträckning som krävs för överensstämmelse med den procentandel som anges i första stycket i denna punkt.

6. Högst 4 % av de totala ytterligare medel som avses i punkt 2 i denna artikel får anslås för tekniskt bistånd på medlemsstaternas initiativ till landsbygdsutvecklingsprogrammen i enlighet med artikel 51.2. Detta tröskelvärde uttryckt som en procentandel får vara 5 % för de medlemsstater som omfattas av artikel 51.2 fjärde stycket.

7. Högst 0,25 % av de totala ytterligare medel som avses i punkt 1 i denna artikel får anslås till tekniskt stöd i enlighet med artikel 51.1.

8. De budgetåtaganden som avser de ytterligare medel som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska i varje landsbygdsutvecklingsprogram göras separat från det anslag som avses i artikel 58.4.

9. Artiklarna 20, 21 och 22 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska inte tillämpas på de totala ytterligare medel som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

* Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433, 22.12.2020, s. 23).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1)."

13. Artikel 59.5 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 4 ska följande led införas:

"ea) 100 % för insatser som tar emot finansiering från de ytterligare medel som avses i artikel 58a.1; medlemsstaterna får fastställa en samlad särskild Ejflu-bidragnivå som ska tillämpas på alla dessa insatser;"

- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Minst 5 %, och för Kroatiens vidkommande 2,5 %, av det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet ska reserveras för Leader och lokalt ledd utveckling som avses i artikel 4 i förordning (EU) 2020/2220.

Om medlemsstater utnyttjar den möjlighet som anges i artikel 14.1 sjätte eller sjunde stycket i förordning (EU) nr 1307/2013 ska de procentsatser som fastställs i första stycket i denna punkt tillämpas på det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet utan det extrastöd som görs tillgängligt i enlighet med artikel 14.1 sjätte eller sjunde stycket i förordning (EU) nr 1307/2013.”

c) Punkt 6a ska ersättas med följande:

”6a. Det Ejflu-stöd som tillhandahålls enligt artikel 39b får inte överstiga 2 % av det totala Ejflu-bidraget till landsbygdsprogrammet för åren 2014–2020 såsom fastställs i bilaga I del ett.”

14. Artikel 75.1 ska ersättas med följande:

”1. Senast den 30 juni 2016 och därefter senast den 30 juni varje år till och med 2026 ska medlemsstaten till kommissionen lämna in den årliga genomföranderapporten om landsbygdsprogrammets genomförande under det föregående kalenderåret. Den rapport som lämnas in 2016 ska avse kalenderåren 2014 och 2015.”

15. Artikel 78 ska ersättas med följande:

”Under 2026 ska rapporten med en utvärdering i efterhand tas fram av medlemsstaterna för vart och ett av deras landsbygdsprogram. Den rapporten ska överlämnas till kommissionen senast den 31 december 2026.”

16. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga I till denna förordning.

17. Bilaga II till denna förordning ska införas som en ny bilaga IA.

18. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) Artikel 17.3, Investering i fysiska tillgångar, fjärde kolumnen ska ändras på följande sätt:

i) Rad 6 ska ersättas med följande:

”Av stödberättigande investeringar i andra regioner

De ovannämnda nivåerna får höjas med ytterligare högst 35 procentenheter vid finansieringstransaktioner med medel som avses i artikel 58a.1 och som bidrar till en motståndskraftig, hållbar och digital ekonomisk återhämtning, förutsatt att stödet inte överstiger 75 %, och med ytterligare 20 procentenheter, förutsatt att det högsta sammanlagda stödet inte överstiger 90 %, för följande:

- Unga jordbrukare enligt definitionen i den här förordningen eller som etablerade sig under den femårsperiod som föregick ansökan om stöd.
- Gemensamma investeringar och integrerade projekt, däribland de som har samband med en sammanslagning av producentorganisationer.
- Områden med naturliga begränsningar och andra särskilda begränsningar enligt artikel 32.
- Insatser som får stöd inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet.
- Investeringar med koppling till insatser enligt artiklarna 28 och 29.”

ii) Rad 11 ska ersättas med följande:

”Av stödberättigande investeringar i andra regioner

De ovannämnda nivåerna får höjas med ytterligare högst 35 procentenheter vid finansieringstransaktioner med medel som avses i artikel 58a.1 och som bidrar till en motståndskraftig, hållbar och digital ekonomisk återhämtning, förutsatt att stödet inte överstiger 75 %, och med ytterligare 20 procentenheter, förutsatt att det högsta sammanlagda stödet inte överstiger 90 %, för insatser som får stöd inom ramen för det europeiska innovationspartnerskapet eller som har samband med en sammanslagning av producentorganisationer.”

b) Artikel 19.6, Jordbruks- och affärsutveckling, fjärde kolumnen, rad 1 ska ersättas med följande:

”Per ung jordbrukare enligt artikel 19.1 a i

Detta belopp får höjas med ytterligare högst 30 000 EUR vid finansieringstransaktioner med medel som avses i artikel 58a.1.”

Artikel 8

Ändringar av förordning (EU) nr 1306/2013

Förordning (EU) nr 1306/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 25 ska följande stycke läggas till:

”För vart och ett av åren 2021 och 2022 ska beloppet för reserven vara 400 miljoner EUR (2011 års priser) och ska omfattas av rubrik 3 i den fleråriga budgetramen, såsom anges i bilagan till rådets förordning (EU) 2020/2093 * (förordningen om den fleråriga budgetramen).

* Rådets förordning (EU) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433, 22.12.2020, s. 11).”

2. Artikel 33 ska ersättas med följande:

”Artikel 33

Budgetåtaganden

Vad gäller unionens budgetåtaganden för landsbygdsprogram ska artikel 76 i förordning (EU) nr 1303/2013, i tillämpliga fall jämförd med artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 *, tillämpas.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2220 av den 23 december 2020 om fastställande av vissa övergångsbestämmelser för stöd från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) under åren 2021 och 2022, och om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 vad gäller resurser och fördelningen av sådant stöd under åren 2021 och 2022 och förordningarna (EU) nr 1305/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1307/2013 vad gäller resurser och tillämpning under åren 2021 och 2022 (EUT L 437, 28.12.2020, s. 1).”

3. I artikel 35 ska följande punkt läggas till:

”5. För program som förlängs i enlighet med artikel 1 i förordning (EU) 2020/2220 ska inga förskott beviljas för 2021 och 2022 års anslag eller för ytterligare medel som avses i artikel 58a.1 och 58a.2 i förordning (EU) nr 1305/2013.”

4. I artikel 36.3 ska följande stycke läggas till:

”Första stycket b ska gälla i tillämpliga delar för de ytterligare medel som avses i artikel 58a i förordning (EU) nr 1305/2013.”

5. Artikel 37.1 ska ersättas med följande:

”1. Slutbetalning ska göras av kommissionen, efter det att den sista årsrapporten för genomförandet av ett landsbygdsprogram har kommit in, på grundval av den gällande finansieringsplanen, årsräkenskaperna för det senaste budgetåret då det berörda landsbygdsprogrammet genomfördes och motsvarande beslut om avslutande av räkenskaperna, under förutsättning att det finns medel i budgeten. Dessa räkenskaper ska ha inkommit till kommissionen senast sex månader efter det fastställda slutdatumet för stödberättigande av utgifter som avses i artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013, i tillämpliga fall jämförd med artikel 2.2 i förordning (EU) 2020/2220, och ska omfatta de utbetalningar det utbetalande organet har gjort fram till och med det sista datumet för stödberättigande av utgifter.”

6. Artikel 38.2 ska ersättas med följande:

”2. Den del av de budgetåtaganden som ännu inte har avslutats vid slutdatumet för stödberättigande enligt artikel 65.2 i förordning (EU) nr 1303/2013, i tillämpliga fall jämförd med artikel 2.2 i förordning (EU) 2020/2220, för vilken ingen utgiftsdeklaration har lämnats in senast sex månader efter detta datum, ska automatiskt återtas.”

Artikel 9

Ändringar av förordning (EU) nr 1307/2013

Förordning (EU) nr 1307/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 11.6 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska senast den 19 februari 2021 för år 2021 och senast den 1 augusti 2021 för år 2022 till kommissionen anmäla de beslut som fattats i enlighet med denna artikel och beräknade resultat av minskningar.”

2. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna får besluta att högst 15 % av deras årliga nationella tak för kalenderåren 2021 och 2022 som anges i bilaga II till den här förordningen ska göras tillgängligt som extrastöd som finansieras genom Ejflu under räkenskapsåren 2022 och 2023. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre vara tillgängligt för beviljande av direktstöd. Det beslutet ska anmälas till kommissionen senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022 och ska ange den procentsats som valts.”

- b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstater som inte fattar det beslut som avses i punkt 1 sjunde stycket för räkenskapsåren 2022 och 2023 får besluta att som direktstöd göra tillgängligt högst 15 %, eller, när det gäller Bulgarien, Estland, Spanien, Lettland, Litauen, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Finland och Sverige, högst 25 % av det belopp som avsätts för stöd som finansieras genom Ejflu under räkenskapsåret 2022 genom förordning (EU) nr 1305/2013 och under räkenskapsåret 2023 genom unionslagstiftning som antagits efter antagandet av rådets förordning (EU) 2020/2093 *. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre vara tillgängligt för stöd som finansieras genom Ejflu. Det beslutet ska anmälas till kommissionen senast den 19 februari 2021 för räkenskapsåret 2022 och senast den 1 augusti 2021 för räkenskapsåret 2023 och ska ange den procentsats som valts.

* Rådets förordning (EU) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433, 22.12.2020, s. 11).”

3. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. För varje medlemsstat får det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ökas med maximalt 3 % av det relevanta årliga nationella tak som anges i bilaga II efter avdrag av det belopp som räknats fram genom tillämpning av artikel 47.1 för det relevanta året. Om en medlemsstat tillämpar en sådan ökning ska kommissionen beakta den ökningen vid fastställandet av det årliga nationella taket inom ordningen för grundstöd enligt punkt 1 i den här artikeln. I detta syfte ska medlemsstaterna senast den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla de årliga procentsatser med vilka det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska ökas. Medlemsstaterna ska senast den 19 februari 2021 till kommissionen anmäla den årliga procentsats genom vilken det belopp som beräknats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska öka för kalenderåren 2021 och 2022.”

- b) I punkt 5 ska följande stycke läggas till:

”Om det tak för en medlemsstat som kommissionen fastställt enligt punkt 1 i denna artikel för kalenderåren 2021 och 2022 avviker från taket för det föregående året till följd av en ändring av det belopp som anges i bilaga II eller till följd av beslut som fattats av den medlemsstaten i enlighet med den här artikeln, artikel 14.1 eller 14.2, artikel 42.1, artikel 49.1, artikel 51.1 eller artikel 53 ska den medlemsstaten linjärt minska eller öka värdet på alla stödrätter och/eller minska eller öka den nationella reserven eller de regionala reserverna för att säkerställa förenlighet med punkt 4 i den här artikeln.”

4. I artikel 23.6 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstater som tillämpar punkt 1 första stycket ska senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022 anmäla de beslut som avses i punkterna 2 och 3 till kommissionen.”

5. I artikel 25 ska följande punkter läggas till:

”11. Efter tillämpning av den justering som avses i artikel 22.5 får de medlemsstater som har utnyttjat det undantag som föreskrivs i punkt 4 i den här artikeln besluta att stödrätter som innehas av jordbrukare den 31 december 2019 och som har ett värde som är lägre än det nationella eller regionala enhetsvärdet under 2020, beräknat i enlighet med andra stycket i denna punkt, får enhetsvärdet ökat till det nationella eller regionala enhetsvärdet under 2020. Ökningen ska beräknas på följande villkor:

- a) Beräkningsmetoden för den ökning som den berörda medlemsstaten beslutat grundas på objektiva och icke-diskriminerande kriterier.
- b) För att finansiera ökningen ska hela eller delar av de ägda eller hyrda stödrätter som innehas av jordbrukare den 31 december 2019 och som har ett värde som överstiger det nationella eller regionala enhetsvärdet under 2020, beräknat i enlighet med andra stycket, minskas; den minskningen ska tillämpas på skillnaden mellan värdet på dessa stödrätter och det nationella eller regionala enhetsvärdet år 2020; tillämpningen av den minskningen ska grundas på objektiva och icke-diskriminerande kriterier, vilket får innebära fastställande av en maximal minskning.

Det nationella eller regionala enhetsvärde under 2020 som avses i första stycket i denna punkt ska beräknas genom att det nationella eller regionala tak för ordningen för grundstöd som fastställts i enlighet med artikel 22.1 eller artikel 23.2 för 2020, undantaget beloppet för de nationella eller regionala reserverna, divideras med antalet ägda eller hyrda stödrätter som jordbrukare innehar den 31 december 2019.

Genom undantag från första stycket i den här punkten får medlemsstater som har utnyttjat det undantag som föreskrivs i punkt 4 i den här artikeln besluta att behålla det värde på stödrätter som beräknats i enlighet med den punkten efter den justering som avses i artikel 22.5.

Medlemsstaterna ska i god tid informera jordbrukarna om värdet på deras stödrätter enligt beräkningen i denna punkt.

12. För kalenderåren 2021 och 2022 får medlemsstater besluta att tillämpa ytterligare intern konvergens genom att tillämpa punkt 11 på det berörda året.”

6. I artikel 29 ska följande stycke läggas till:

”För kalenderåren 2020 och 2021 ska medlemsstaterna senast den 19 februari 2021 till kommissionen anmäla sina beslut som avses i artikel 25.11 och 25.12.

För kalenderåret 2022 ska medlemsstaterna senast den 1 augusti 2021 till kommissionen anmäla sitt beslut som avses i artikel 25.12.”

7. I artikel 30.8 ska följande stycke läggas till:

”För tilldelningar från den nationella reserven eller de regionala reserverna under 2021 och 2022 ska det belopp i den nationella reserven eller de regionala reserverna som ska undantas i enlighet med andra stycket i denna punkt justeras i enlighet med artikel 22.5 andra stycket. För tilldelningar från den nationella reserven eller de regionala reserverna under 2021 och 2022 ska tredje stycket i denna punkt inte tillämpas.”

8. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning 2020 ska fortsätta att göra detta efter den 31 december 2020.”

- b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”För varje medlemsstat får det belopp som beräknas i enlighet med första stycket i denna punkt ökas med maximalt 3 % av det relevanta årliga nationella tak som anges i bilaga II efter avdrag med det belopp som räknats fram genom tillämpning av artikel 47.1 för det relevanta året. Om en medlemsstat tillämpar en sådan ökning ska kommissionen beakta den ökningen vid fastställandet av det årliga nationella taket för systemet för enhetlig arealersättning enligt första stycket i denna punkt. I detta syfte ska medlemsstaterna senast den 31 januari 2018 till kommissionen

anmäla de årliga procentsatser med vilka det belopp som beräknas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln ska ökas varje kalenderår från och med 2018. Senast den 19 februari 2021 ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla den årliga procentsats genom vilken det belopp som beräknats i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska öka för kalenderåren 2021 och 2022.”

9. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstater som beviljar nationellt övergångsstöd under perioden 2015–2020 får besluta att bevilja nationellt övergångsstöd 2021 och 2022.”

b) I punkt 4 ska sjätte strecksatsen ersättas med följande:

”– 2020, 2021 och 2022: 50 %.”

10. Artikel 41.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti ett visst år besluta att från och med följande år bevilja ett årligt stöd till jordbrukare som är berättigade till stöd inom ramen för den ordning för grundstöd som avses i avsnitten 1, 2, 3 och 5 i kapitel 1 eller inom ramen för det system för enhetlig arealersättning som avses i avsnitt 4 i kapitel 1 (*omfördelningsstödet*). Medlemsstaterna får fatta ett sådant beslut senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022. De medlemsstater som redan tillämpar omfördelningsstödet får se över sina beslut att bevilja sådant stöd eller ordningens detaljer senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022.

Medlemsstaterna ska anmäla sådana beslut till kommissionen senast den aktuella dag som avses i första stycket.”

11. I artikel 42.1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla den procentsats som avses i första stycket senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022.”

12. I artikel 49.1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstater som beviljar betalningar i enlighet med artikel 48 under kalenderåret 2020 ska till kommissionen anmäla den procentsats som avses i första stycket senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021 och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022.”

13. I artikel 51.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. För att finansiera stödet till unga jordbrukare ska medlemsstaterna använda en procentandel vilken får vara högst 2 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II. Medlemsstaterna ska före den 1 augusti 2014 till kommissionen anmäla en uppskattning av den procentandel som behövs för att finansiera stödet. Senast den 19 februari 2021 ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla en uppskattning av den procentandel som behövs för att finansiera stödet för kalenderåren 2021 och 2022.”

14. Artikel 52.10 ska ersättas med följande:

”10. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 70 som kompletterar denna förordning med avseende på åtgärder för att undvika att stödmottagare som får frivilligt kopplat stöd drabbas av strukturella obalanser på marknaden inom en sektor. Dessa delegerade akter får tillåta att medlemsstaterna beslutar att sådant stöd kan fortsätta att betalas fram till och med 2022 på grundval av de produktionsenheter för vilka frivilligt kopplat stöd beviljats under en tidigare referensperiod.”

15. Artikel 53 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstater som inte beviljar frivilligt kopplat stöd förrän ansökningsåret 2020 får fatta ett beslut i enlighet med första stycket för kalenderåret 2021 senast den 19 februari 2021.”

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Medlemsstaterna får senast den 1 augusti ett visst år se över sitt beslut i enlighet med detta kapitel.

Senast den 8 februari 2020 får medlemsstaterna också se över sitt beslut i enlighet med detta kapitel i den utsträckning det är nödvändigt för att anpassa sig till det beslut om flexibilitet mellan pelare för kalenderåret 2020 som fattas i enlighet med artikel 14.

Medlemsstaterna ska senast den 19 februari 2021 för kalenderåret 2021, och senast den 1 augusti 2021 för kalenderåret 2022, besluta om de ska fortsätta eller upphöra att bevilja frivilligt kopplat stöd för respektive ansökningsår.

Medlemsstaterna får genom en översyn enligt första och andra styckena i denna punkt, eller en anmälan enligt det tredje stycket i denna punkt, och med verkan från och med det påföljande året och för kalenderåren 2020 och 2021 med verkan från och med samma kalenderår, besluta att

- a) lämna oförändrad, öka eller minska den procentandel som fastställs i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, i tillämpliga fall inom de gränser som anges däri eller att lämna oförändrad eller minska den procentandel som fastställs i enlighet med punkt 4,
- b) ändra villkoren för beviljande av stödet,
- c) upphöra att bevilja stödet enligt detta kapitel.

Medlemsstaterna ska anmäla sådana beslut om en översyn enligt första, andra och tredje styckena i denna punkt till kommissionen senast respektive dag som anges i de styckena. Anmälan av beslutet om en översyn enligt andra stycket i denna punkt ska innehålla en förklaring om sambandet mellan översynen och det beslut om flexibilitet mellan pelare för kalenderåret 2020 som fattas i enlighet med artikel 14.”

16. Artikel 54.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska anmäla de beslut som avses i artikel 53 till kommissionen senast de datum som anges i den artikeln. Med undantag för det beslut som avses i artikel 53.6 fjärde stycket c ska anmälan innehålla information om de regioner som stödet är riktat till, de typer av jordbruk eller sektorer som valts ut och den stödnivå som ska beviljas. De anmälningar av de beslut som avses i artikel 53.1 och av det beslut som avses i artikel 53.6 tredje stycket ska även inkludera procentsatsen av det nationella tak som avses i artikel 53 för det relevanta kalenderåret.”

17. Artikel 58.3 ska ersättas med följande:

”3. Det grödspecifika stödbeloppet för bomull per stödberättigande hektar för 2020 ska beräknas genom att den avkastning som anges i punkt 2 multipliceras med följande referensbelopp:

- Bulgarien: 649,45 EUR.
- Grekland: 234,18 EUR.
- Spanien: 362,15 EUR.
- Portugal: 228,00 EUR.

Det grödspecifika stödbeloppet för bomull per stödberättigande hektar för 2021 och 2022 ska beräknas genom att den avkastning som anges i punkt 2 multipliceras med följande referensbelopp:

- Bulgarien: 636,13 EUR.
- Grekland: 229,37 EUR.
- Spanien: 354,73 EUR.
- Portugal: 223,32 EUR.”

18. Bilagorna II och III ska ändras i enlighet med bilaga III till denna förordning.

Artikel 10

Ändringar av förordning (EU) nr 1308/2013

Förordning (EU) nr 1308/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Arbetsprogram som upprättas för perioden från och med den 1 april 2021 ska löpa ut den 31 december 2022.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Unionsstödet till de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska för 2020 vara följande:

a) 11 098 000 EUR till Grekland.

b) 576 000 EUR till Frankrike.

c) 35 991 000 EUR till Italien.

Unionsstödet till de arbetsprogram som avses i punkt 1 ska för vart och ett av åren 2021 och 2022 vara följande:

a) 10 666 000 EUR till Grekland.

b) 554 000 EUR till Frankrike.

c) 34 590 000 EUR till Italien.”

2. I artikel 33.1 ska följande stycken läggas till:

”Verksamhetsprogram för vilka en förlängning i linje med den längsta varaktighet på fem år som avses i första stycket ska godkännas efter den 29 december 2020, får bara förlängas till och med den 31 december 2022.

Genom undantag från första stycket ska nya verksamhetsprogram som godkänns efter den 29 december 2020 ha en längsta varaktighet på tre år.”

3. I artikel 55.1 ska följande stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket ska nationella program som upprättats för perioden 1 augusti 2019–31 juli 2022 förlängas till och med den 31 december 2022. Medlemsstaterna ska ändra sina nationella program så att de tar hänsyn till denna förlängning och anmäla de ändrade programmen till kommissionen för godkännande.”

4. Artikel 58.2 ska ersättas med följande:

”2. Unionens finansiering för stödet till producentorganisationer enligt punkt 1 ska för 2020 vara 2 277 000 EUR för Tyskland.

Unionens finansiering för stödet till producentorganisationer enligt punkt 1 ska för vart och ett av åren 2021 och 2022 vara 2 188 000 EUR för Tyskland.”

5. I artikel 62.3 ska följande stycken läggas till:

”Genom undantag från första stycket ska giltigheten för tillstånd som beviljats i enlighet med artiklarna 64 och 66.1 som löper ut under 2020 förlängas till och med den 31 december 2021.

Producenter som innehar tillstånd i enlighet med artiklarna 64 och 66.1 i den här förordningen som löper ut 2020 får, genom undantag från första stycket i denna punkt, inte bli föremål för de administrativa sanktioner som avses i artikel 89.4 i förordning (EU) nr 1306/2013, under förutsättning att de senast den 28 februari 2021 underrättar de behöriga myndigheterna om att de inte avser att använda tillståndet och inte vill dra nytta av den förlängning av tillståndens giltighet som avses i andra stycket i denna punkt.”

6. Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Denna omvandling ska genomföras efter en ansökan från dessa producenter, inlämnad före den 31 december 2015. Medlemsstaterna får besluta att tillåta att producenterna lämnar in en sådan ansökan om omvandling av planteringsrätter till tillstånd till och med den 31 december 2022.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Tillstånd som beviljas enligt punkt 1 ska ha samma giltighetstid som de planteringsrätter som avses i punkt 1. Om dessa tillstånd inte används ska de löpa ut senast den 31 december 2018, eller, om en medlemsstat har fattat det beslut som avses i punkt 1 andra stycket, senast den 31 december 2025.”

7. I slutet av avdelning II kapitel III avsnitt 4 ska följande artikel införas:

”Artikel 167a

Saluföringsregler för att förbättra och stabilisera den gemensamma olivoljemarknadens funktion

1. För att förbättra och stabilisera den gemensamma marknaden för olivolja, inbegripet för de oliver som oljan härrör från, får de producerande medlemsstaterna fastställa saluföringsregler för att reglera utbudet.

Saluföringsreglerna ska stå i proportion till det eftersträvade målet och får inte

- a) avse transaktioner som görs efter det att den berörda produkten släpps ut på marknaden för första gången,
- b) tillåta fastställande av priser, inte heller riktpriiser eller rekommenderade priser,
- c) blockera en alltför stor andel av den normala produktionen för regleringsåret.

2. Reglerna enligt punkt 1 ska i sin helhet meddelas aktörerna genom offentliggörande i en officiell publikation i den berörda medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om beslut som fattas med stöd av denna artikel.”

8. I artikel 211 ska följande punkt läggas till:

”3. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget inte tillämpas på nationella skatteåtgärder varigenom medlemsstaterna beslutar att avvika från allmänna beskattningsregler genom att tillåta att beskattningsunderlaget för jordbrukares inkomstskatt beräknas på grundval av en flerårig period i syfte att jämna ut skatteunderlaget över ett visst antal år.”

9. I artikel 214a ska följande stycke läggas till:

”Under 2021 och 2022 får Finland fortsätta att bevilja det nationella stöd som avses i första stycket förutsatt att samma villkor och belopp som kommissionen gett sitt tillstånd till för 2020 gäller.”

10. Bilaga VI ska ersättas med texten i bilaga IV till denna förordning.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9.5 (avseende artikel 25.11 i förordning (EU) nr 1307/2013) och 10.5 (avseende artikel 62.3 i förordning (EU) nr 1308/2013) ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Genom undantag från första stycket i denna artikel ska artikel 7.12, 7.13 a, 7.17 och 7.18 träda i kraft samma dag som förordningen om det Europeiska återhämtningsinstrumentet träder i kraft. Artikel 7.12, 7.13 a, 7.17 och 7.18 ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar

D. M. SASSOLI

Ordförande

På rådets vägnar

M. ROTH

Ordförande

BILAGA I

Bilaga I till förordning (EU) nr 1305/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Rubriken ska ersättas med följande:

”DEL ETT: FÖRDELNING AV UNIONSSTÖDET TILL LANDSBYGDSUTVECKLING (2014–2020)”

2. Följande rubrik och tabell ska läggas till:

”DEL TVÅ: FÖRDELNING AV UNIONSSTÖDET TILL LANDSBYGDSUTVECKLING (2021 OCH 2022)

(löpande priser i EUR)

	2021	2022
Belgien	101 120 350	82 800 894
Bulgarien	344 590 304	282 162 644
Tjeckien	316 532 230	259 187 708
Danmark	92 734 249	75 934 060
Tyskland	1 334 041 136	1 092 359 738
Estland	107 490 074	88 016 648
Irland	380 590 206	311 640 628
Grekland	680 177 956	556 953 600
Spanien	1 319 414 366	1 080 382 825
Frankrike	1 782 336 917	1 459 440 070
Kroatien	363 085 794	297 307 401
Italien	1 648 587 531	1 349 921 375
Cypern	29 029 670	23 770 514
Lettland	143 490 636	117 495 173
Litauen	238 747 895	195 495 162
Luxemburg	15 034 338	12 310 644
Ungern	509 100 229	416 869 149
Malta	24 406 009	19 984 497
Nederländerna	89 478 781	73 268 369
Österrike	635 078 708	520 024 752
Polen	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugal	660 145 863	540 550 620
Rumänien	1 181 006 852	967 049 892
Slovenien	134 545 025	110 170 192
Slovakien	316 398 138	259 077 909
Finland	432 993 097	354 549 956
Sverige	258 769 726	211 889 741
Totalt EU-27	14 750 974 100	12 078 615 700
Tekniskt stöd	36 969 860	30 272 220
Totalt	14 787 943 960	12 108 887 920”

BILAGA II

Bilaga Ia till förordning (EU) nr 1305/2013 införs enligt följande:

”BILAGA Ia

FÖRDELNING AV DE YTTERLIGARE MEDLEN PER MEDLEMSSTAT ENLIGT ARTIKEL 58A

(löpande priser i EUR)

	2021	2022
Belgien	14 246 948	33 907 737
Bulgarien	59 744 633	142 192 228
Tjeckien	54 879 960	130 614 305
Danmark	16 078 147	38 265 991
Tyskland	209 940 765	499 659 020
Estland	18 636 494	44 354 855
Irland	56 130 739	133 591 159
Grekland	108 072 886	257 213 470
Spanien	212 332 550	505 351 469
Frankrike	256 456 603	610 366 714
Kroatien	59 666 188	142 005 526
Italien	269 404 179	641 181 947
Cypern	3 390 542	8 069 491
Lettland	24 878 226	59 210 178
Litauen	41 393 810	98 517 267
Luxemburg	2 606 635	6 203 790
Ungern	88 267 157	210 075 834
Malta	2 588 898	6 161 577
Nederländerna	15 513 719	36 922 650
Österrike	101 896 221	242 513 006
Polen	279 494 858	665 197 761
Portugal	104 599 747	248 947 399
Rumänien	204 761 482	487 332 328
Slovenien	21 684 662	51 609 495
Slovakien	48 286 370	114 921 561
Finland	61 931 116	147 396 056
Sverige	44 865 170	106 779 104
Totalt EU-27	2 381 748 705	5 668 561 918
Tekniskt stöd (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
Totalt	2 387 718 000	5 682 768 840”

BILAGA III

Bilagorna II och III till förordning (EU) nr 1307/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga II ska följande kolumner läggas till:

"2021	2022
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904"

2. I bilaga III ska följande kolumner läggas till:

"2021	2022
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

"2021	2022
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9"

BILAGA IV

Bilaga VI till förordning (EU) nr 1308/2013 ska ersättas med följande:

”BILAGA VI

BUDGETBEGRÄNSNINGAR FÖR STÖDPROGRAM ENLIGT ARTIKEL 44.1

i tusental EUR per budgetår					
	2014	2015	2016	2017–2020	Från och med 2021
Bulgarien	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Tjeckien	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Tyskland	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Grekland	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Spanien	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Frankrike	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Kroatien	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Italien	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Cypern	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Litauen	45	45	45	45	43
Luxemburg	588	—	—	—	—
Ungern	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	—	—	—	—
Österrike	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugal	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumänien	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Slovenien	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Slovakien	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Förenade kungariket	120	—	—	—	—”